

§ 71. Ustanovení hlavy první a sedmé pozbývají účinnosti dnem 31. prosince 1921; ustanovení hlavy druhé, třetí a osmé dnem 31. prosince 1922.

§ 72. Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 73. Vládě se ukládá, aby tento zákon provedla.

(Sb. z. a n. z 21. března 1921, část 25.)

Zákon ze dne 3. března 1921, č. 102, jímž se poskytují daňové výhody pro stavbu budov obytných a budov pro provoz podniků, jakož i pro obnovu starých a pořízení nových strojů.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1. Osoby, podléhající dani z příjmu (dôchodkové) anebo společnosti, podléhající dani výdělkové podle II. hlavy zákona o osobních daních příjmových ze dne 25. října 1896, čís. 220 ř. z. (na Slovensku a Podkarpatské Rusi dani výrokové podniků veřejně účtujících), které v území republiky Československé v letech 1920 až včetně 1922 novostavbu, přestavbu, přístavbu nebo nástavbu obytných budov stavebně dokončí, mohou si od daňového základu vedle amortisace přípustné dle dosavadních daňových zákonů odečísti 70% prokazatelně vynaloženého stavebního nákladu, a to nejvýše v 10 ročních částkách, počínajíc berním rokem, který následuje po uplynutí kalendářního (obchodního) roku, v němž stavba byla ukončena.

Pokud bude k mimořádné amortisaci, uvedené v odst. 1., použito stavebního fondu, utvořeného ze zisků roku 1920 (obchodního roku 1919/1920) a vykázaného jako samostatná bilanční položka, bude lze amortizační kvotu odečísti od daňového základu pro berní rok 1921, a to u daně z příjmu jen oněm osobám fyzickým, které vedou řádné obchodní knihy.

Subvence státem neb veřejnými korporacemi na stavbu poskytnuté odečtou se od stavebního nákladu.

Jinak zůstávají ustanovení zákona o osobních daních, platící o odpisech, nedotčena.

V případě převodu budovy na jinou fyzickou neb právnickou osobu přísluší — počínajíc berním rokem po převodu následujícím — výhoda v odst. 1. zmíněná novému nabyvateli jen co do částky při vyměření daně posud ještě neodečtené.

Výhoda odstavce 1. předpokládá věnování budovy a její skutečné užívání převážně k účelům obývacím po dobu nejméně 10 let po dokončení stavby.

Toto věnování vloží se ve prospěch státu jako reální břemeno do knih pozemkových.

Ministerstvo financí se zmocňuje, aby nařízením určilo podmínky, za kterých lze budovu považovati za věnovanou převážně k účelům obývacím (§ 2.).

Poplatník, který užívá budovy k účelům, jež odporují věnování budovy (odst. 6.), ztratí výhodu odst. 1. a 2., aniž by nabyl výhod § 2., č. 1., a může kromě toho potrestán býti peněžitou pokutou do 100.000 Kč.

§ 2. Podniky, podléhající dani výdělkové dle II. hlavy zákona o osobních daních (výrokové dani podniků veřejně účtujících), které v letech 1920 až včetně 1922 vystaví, přestaví, přístaví nebo nastaví v území republiky Československé budovy pro provoz podniku anebo které v době níže uvedené vymění nebo pořídí nové stroje a zařízení, požívají při vyměření daně výdělkové (výrokové) těchto výhod:

1. Podnik může vedle amortisace přípustné dle dosavadních daňových zákonů odepsati daněproště 50% stavebního nákladu, a to nejvýše v 10 ročních částkách, počínajíc berním rokem, který následuje po uplynutí kalendářního (obchodního) roku, v němž byla stavba dokončena. Náklad stavební musí býti prokázán řádnými účty.

Ustanovení § 1., odst. 2. až 5., platí i zde.

2. Peníz vynaložený v letech 1920 až včetně 1925 (v obchodních letech 1919/20 až 1924/25) na výměnu strojů a zařízení, pořízených před rokem 1920, jest odpočítatelnou položkou i potud, pokud převyšuje pořizovací hodnotu vyměněného předmětu.

3. Odpočítatelnou položkou jest též polovice částek, které podnik vedle obvyklých odpisů uloží v obchodních letech 1920 až včetně 1925 (1919/20 až 1924/25) do zvláštního, v bilanci jako samostatná položka vykázaného fondu pro výměnu strojů a zařízení, pořízených před rokem 1920.

V tomto případě jest podnik povinen nejpozději v obchodním roce 1926 (1925/26) předložením účtů prokázati věrohodně cenu, za kterou v letech 1920 až 1925 (1919/20 až 1924/25) pořídil nové stroje a zařízení. Nebyla-li provedena do konce roku 1925 (1924/25) výměna strojů a zařízení, zdaní se dodatečně nezdaněné úločky obnovovacího fondu za leta minula.

Bude-li provedena výměna strojů a zařízení do konce roku 1925 (1924/25), činí-li však prokázaný náklad na nové stroje a zařízení méně nežli nezdaněné úločky obnovovacího fondu, zdaní se rozdíl dodatečně v poměru ročních úložek do tohoto fondu.

Zdaněné úločky obnovovacího fondu, kterých bylo užito po vyčerpání úložek nezdaněných k výměně strojů a zařízení do konce roku 1925, vyloučí se dodatečně z daňových nákladů let minulých a připadající na ně daň výdělková se odepíše.

4. Z částek vynaložených v letech 1920 až 1922 (1919/20 až 1921/22) na zakoupení nových strojů a zařízení mohou podniky vedle amortisace přípustné podle dosavadních daňových zákonů odepsati daněproště 20% jejich prokázané nákupní ceny a to v pěti letech následujících bezprostředně po roce, v němž náklad na stroje a zařízení byl vyúčtován.

Výhody pod čís. 2. a 3. neplatí o vydáních a úložkách, jež jsou určeny k rozšíření podniku.

Také jinak zůstávají předpisy o dani výdělkové (výrobní) podniků veřejně účtujících ustanoveními tohoto paragrafu nedotčeny.

§ 3. Výhody §§ 1. a 2., čís. 1., platí také pro novostavby, přestavby a nástavby budov, které sice v letech 1920 až 1922 nebyly dokončeny, s nimiž však v letech těchto bylo započato a v nichž se náležitě pokračuje.

§ 4. Ustanovení §§ 2. a 3. platí obdobně u daně z příjmu pro osoby fyzické, které vedou řádné obchodní knihy.

§ 5. Zákon tento, jehož provedením se pověřují ministr financí a ministr spravedlnosti, nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

(Sb. z. a n. z 23. března 1921, část 26.)

Zákon ze dne 17. března 1921, č. 118, o omezení práva stěhovacího.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1. Vláda může nařízením ustanoviti, že přesídlení do obce, ve které potřeba bytů jest zvláště naléhavá, jest po dobu nařízením určenou, nej-